

Sygn. akt II AKa 22/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Jacek Dunikowski
Sędziowie	SSA Janusz Sulima (spr.) SSA Piotr Sławomir Niedzielak
Protokolant	Monika Wojno

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Białystok-Południe w Białymstoku – Artura Kuberskiego – upoważnionego do udziału w sprawie przez Prokuratora Apelacyjnego w Białymstoku

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2013 r.

sprawy **K. M. s. M.**

o wydanie wyroku łącznego

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 3 stycznia 2013 r. sygn. akt II K 203/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. D. kwotę 147,60 złotych, w tym kwotę 27,60 złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

K. M. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 12 kwietnia 2005 roku w sprawie o sygn. akt II K 247/05 za przestępstwo popełnione w dniu 14 grudnia 2004 roku z art. 278 §3 k.k. na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, postanowieniem z dnia 21 listopada 2005 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszonej kary;

2. V Wydziału Grodzkiego Sadu Rejonowego w Giżycku z dnia 06 września 2005 roku w sprawie o sygn. akt V K 465/05 za przestępstwo popełnione w dniu 1 czerwca 2005 roku z art. 291 §2 k.k. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin;

3. Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 26 lipca 2007 roku w sprawie o sygn. akt II K 565/07 za przestępstwo popełnione w okresie od 12 kwietnia do 18 kwietnia 2007 roku z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, i 120 stawek dziennych grzywny, ustalając jedną stawkę na kwotę 10 zł, postanowienie z dnia 23 czerwca 2008 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 07 lutego 2008 roku w sprawie o sygn. akt II K 1034/07, za przestępstwo popełnione w dniu 20 października 2007 roku z art. 278 §1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 18 września 2008 roku w sprawie o sygn. akt II K 393/08, za przestępstwo popełnione w okresie od 18 do 19 lutego 2008 roku z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

6. Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 05 lipca 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 93/11, za przestępstwo popełnione 18 marca 2011 roku z art. 280 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności;

7. Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 03 listopada 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 27/11, za przestępstwa popełnione:

a. w dniu 16 listopada 2010 roku z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

b. w dniu 26 listopada 2010 roku z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. w zw. 86 §1 k.k. połączono orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności i w ich miejsce orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

Wyrokiem łącznym z dnia 3 stycznia 2013 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 203/12, Sąd Okręgowy w Olsztynie orzekł:

I. na podstawie art. 569 §1 i 2 k.p.k., art. 570 k.p.k. art. 85 k.k. i art. 86 §1 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami: Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 05 lipca 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 93/11 (pkt 6) i Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 03 listopada 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 27/11 (pkt 7) wymierzając K. M. karę łączną 6 lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie II K 93/11 od dnia 18 marca 2011 roku do 3 stycznia 2013 roku i w sprawie II K 27/11 od dnia 9 stycznia 2011 roku do dnia 10 stycznia 2011 oraz od dnia 25 stycznia 2011 do dnia 10 marca 2011 roku;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie o wydanie wyroku łącznego umarzył;

IV. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego,

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 ze zm.) oraz §14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. D. kwotę 120 zł tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu, powiększoną o kwotę 27,60 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia.

Na podstawie art. 444 k.p.k. i art. 427 §2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 4 k.p.k. powyższy wyrok zaskarżył obrońca skazanego w części dotyczącej orzeczonej w punkcie I kary, zarzucając jej rażącą niewspółmierność poprzez wymierzenie jej wymiarze 6 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 437 §1 k.p.k. wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i orzeczenie kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności, względnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest w sposób oczywisty bezzasadna.

Na wstępie podnieść należy, że ustawodawca obostrzył pojęcie „niewspółmierności kary”, uzasadniając zmianę orzeczenia o karze w ramach czwartej podstawy odwoławczej, zawężającym znamieniem „rażącej” po to, by pewne różnice w ocenie łagodności lub surowości kary między sądem a stroną skarżącą nie prowadziły w każdym takim przypadku do zmiany w postępowaniu odwoławczym kary, a nawet do wnoszenia odwołania od oceny Sądu pierwszej instancji. Tylko zaś wtedy można uznać, że przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona, jeśli z punktu widzenia nie tylko sprawcy, ale i ogółu społeczeństwa, kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość.

Łącząc kary wymierzone wyrokami Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 5 lipca 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 93/11 i Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 3 listopada 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K 27/11 można było wymierzyć łączną karę pozbawienia wolności w granicach od 4 lat (najwyższa kara wymierzona za przestępstwo pozostające w zbiegu z innymi przestępstwami) do 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar wymierzonych za pozostające w zbiegu przestępstwa).

Wymiar wymierzonej wobec oskarżonego kary łącznej znacznie zatem odbiega od sumy kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Nie było zaś podstaw do orzeczenia wobec niego kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji.

Wprawdzie wszystkie trzy przestępstwa, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, godziły w to samo dobro prawne i zostały popełnione w ciągu dość krótkiego czasu, bo czterech miesięcy, to jednakże w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że zasadę absorpcji stosuje się w wymiarze kary łącznej wyjątkowo, gdy związek podmiotowo -przedmiotowy zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw lub ciągu przestępstw, gdy nie potrzeba podwyższać progu represji karnej, a z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Za złagodzeniem wymierzonej wobec skazanego łącznej kary, wbrew twierdzeniom obrońcy, wcale nie przemawia znajdująca się w aktach sprawy opinia o skazanym. Nie jest ona bowiem tak pozytywna, jak usiłuje ją przedstawić autor apelacji. Skazany przede wszystkim nie angażuje się w swój proces resocjalizacji, o czym dobitnie świadczy fakt odbywania przez niego kary w systemie zwykłym i jednoczesny brak jego zainteresowania zmianą systemu odbywania kary.

Dlatego też nie ma podstaw do uznania, że wymierzona wobec skazanego łączna kara pozbawienia wolności jest rażąco surowa, a tylko takie uznanie dawałoby podstawę do jej obniżenia przez sąd odwoławczy.

Podkreślić należy, że Sąd Okręgowy w Olsztynie, wydając zaskarżony wyrok, w sposób prawidłowy, zgodnie z treścią art. 85 k.k., ustalił w niniejszej sprawie zbieg realny trzech przestępstw, za które zostały orzeczone kary w dwóch różnych wyrokach. Chociaż nie było to przedmiotem apelacji, podnieść należy, iż brak było podstaw od objęcia węzłem kary łącznej kary orzeczonej w wyroku Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 3 listopada 2011 roku w sprawie o sygn. akt 393/18, którą to karę skazany będzie jeszcze odbywał.

Podkreślić też należy, że postępowanie pierwszoinstancyjne nie było dotknięte żadnym uchybieniem, które należało wziąć pod uwagę z urzędu niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów.

Mając powyższe na względzie, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 437 §1 k.p.k. orzekł o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku.

Ponieważ skazany odbywa obecnie karę pozbawienia wolności i nie ma żadnych możliwości zarobkowania, został on w trybie art. 624 §1 k.p.k. zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Rozstrzygnięcie o zasądzeniu od Skarbu Państwa wynagrodzenia obrońcy z urzędu znajduje podstawę w art. 618 §1 k.p.k. pkt 11 k.p.k. oraz w §14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1348 z późn. zm.).

(...)